

Eg hugdi í skuffuna . . .

Ingálvur av Reyni hevur nú latið upp eina framsýning í atelieri sínum í Havn, har hann hevur hangandi einar 50 tekningar frá 1945 til í dag. Hetta er ikki abstrakt list

Fert tú niðan í Listaskálan til eina framsýning, og Ingálvur av Reyni hevur okkurt á veggnum haruppi, so ert tú næstan fyrreikað til at siggja ein abstraktan málning, sum tú einki skilir av. Summi øtast við, onnur rista á høvdu, onkur heldur tað vera spell, at málingin fór so illa — men tað er tó onkur, sum heldur tað vera gott, og tað eru tey, sum hava skil á list.

Soleiðis hugsa vit ofta, tá talan er um málningar hjá Ingálvi av Reyni. Men hvat sigur hann sjálvur?

Fólk skilja meg

— Eg havi varhugan av, at tað er rættuliga ofta, at fólk duga at siggja okkurt, sum teimum dámar í málningunum hjá mær. Jú, teir eru so abstraktir, at tey hava grund til at øtast, men tað hendir seg ofta, at fólk siga við meg, at tey duga at siggja eina ávissa samanseting og uppbygging.

Har á framsýningini hongur m. a. ein mynd, sum er av dóttur hansara. Ein tekning, sum einhvør onnur. Men niðri undir henni hongur ein abstrakt tekning av somu gentu, har tú kanska sært skapið av eini gentu, men har tú ikki kanst avgera aldur ella útsjónd, ella hvussu hon í veruleikanum sá út.

— Hon er gjørd, tí eg kenni eina trongd til at gera tingini, sum tey siggja út í mínum eygum, ella sum eg nú einaferð

gjørdi ofta alt nógv vakrari, enn tað var. Og tað hendir seg, at tú sært tað staðið, sum onkur fyrr hevur málað, og tú sært á onkran heit annan hátt og hevði gjørt málningin annarleiðis.

— Í veruleikanum gera øll fólk abstraktar myndir, til dømis í dreymin.

Eg minnst so væl einaferð, at eg droymdi, at eg stóð upprættur og gleivaði, meðan eg sá gjøgnum beinini aftureftir. Hetta er ikki óvanligt, tí øll fólk droyma slíkt.

Framsýning í skuffuni

Sum áður sagt, er henda framsýningin ikki av teimum abstraktu men harafturimóti ein framsýning av 50 tekningum, sum ein og hvør skilir. Tekningar av kendum fólki, eldri monnum, av húsum í Havn, gotum í Paris, konsertum, bátum og mongum øðrum. Upp í millum eru einar 3 ella 4 lítaðar myndir av sama slag. Og so eru 3 málningar, sum eru meira og minni abstraktir.

Men tað, sum ger framsýningina áhugaverða, er, at her visir Ingálvur fólki, at hann ikki hevur gleymt at tekna, og at hann í teknikyndri er líka framúrskarandi sum í málningunum.

— Tær náttúrligu strikurnar eru sjálvsagt grundarlagið undir øllum øðrum. Allir málningar mugu gera náttúrligar strikur og duga at seta tingini á pappir ella lørift, sum tey nú einaferð siggja út fyri fólki.

listamálarar at gera tingini annaleiðis, enn tey siggja út fyri øðrum. Til dømis eru sjónleikir ikki uppbyggdir eftir akkurat tí, sum hent er, men rithøvundurin skapar sær eina mynd av, hvat

fái hug at gera tekningina. Eg — ikki kundi lata vera.

Sá millum beinini, aftureftir

— Tað er einki serstakt fyri

ið kundi hent, og sjónleikurin verður so ein mynd av tí, sum rithøvundurin hevur sæð.

Og gomlu listamálararnir, sum málaðu náttúrumyndir, teir gjørdu heldur ikki myndirnar beint eftir veruleikanum. Teir

— Hugskotið til at gera eina slíka framsýning fekk eg, tá eg fór at leita eftir einari mynd. Tá sá eg niðri í skuffuni allar hesar tekningarnar og helt, at tað hevði verið stuttligt at vist hesar fram.

brúkarateigurin

Frá nýstovnaða Brúkarafelagnum hava vit fingið sendandi:

Á fundi 8. oktober varð sett á stovn brúkarafelag.

1 grein 3 í lóg felagsins stendur m. a., at endamáll felagsins er at fremja upplýsingarvirksemi fyri at økja um pris- og vørukunnleika brúkaranna. Vit meta hetta pettið í endamálsgreinini at hava sera stóran týdning og fara at royna, við skrivning í bløðunum, at greiða frá einum og øðrum, ið hevur týdning fyri brúkaran at vita.

Ofra hoyrast atfinningar um vørugødsku í krambúðunum.

Latum okkum byrja við at hyggja at frystidiskinum í krambúðunum.

Tað munu vera fáar krambúðir, sum handla við matvørum, sum ikki hava frystidisk. Hetta er eisini tann besti máttin at goyma vøruna, tá hon ikki kann keypast fesk. Spurningurin er, um hesir diskar verða nýttir á rættan hátt, og tær vørur, ið koma í diskarnar, hava verið goymdar á rættan hátt. Vit mugu hava vissu fyri, at tær vørur, vit keypa úr frystidiskunum, eru goymdar nóg kalt, eisini á goymsluni, og at tær vørur, ið koma uttanfrá, ikki eru tíðnaðar á túrinum til Føroya. Vit vita, at t. d. frostvørur úr Danmark eru gjølla kannaðar, áðrenn tær koma í krambúðirnar í Danmark, og um tær verða fluttar henda vegin á forsvirligan hátt, kunnu vit eisini kenna okkum trygg við at keypa tær, annars ikki.

Flest allar vørur halda sær væl, tá tær verða goymdar við 18 kuldestigum, men ymiskt er, hvussu leingi tær kunnu goymast. Tað er nú so, at sjálvt við so lágu

kulda henda broytingar í t. d. kjøti og fiski og eisini í grønmeti, og hesar broytingar minka um dygdina á vøruni. Vit fáa sostatt ikki tað fyrri pengarnar, sum høvdu væntað. Tað er sera hent, at hava seinasta söludag stemplaðan á frostvøruna, annars kann vera torført at meta um, hvussu gomul vøran er. Høvur vøran so kanska eisini verið tíðnað inn í millum, verður dygdin enn minni, og tá er eisini vandi fyri, at vøran er spilt, t. v. s., at vandi kann standast av at eta hana. Dem: livur, fars og malið kjót.

Frosttemperatururin í frystidiskinum skal vera minst 18 kuldestig, og má brúkarin kunna krevja at kunna siggja termometrið í diskinum.

So kann ein spyrja, hvørja heimild vit hava til at seta slík krav um vørugødsku í heila tikið.

Sambært tær heilsusamtýktir, vit hava fingið til vega, er ikki loyvt at selja spiltar vørur og er viðmerkt, at heilsunevndirnar á staðnum hava at ansa eftir, at hetta ikki hendir.

Tað fyrsta stigðið á leiðini at verja krav brúkaranna má vera at tala at, tá samtýktirnar, ið eru, ikki verða hildnar og síðani at royna at betra hesar samtýktir.

NB. Ein og hvør brúkarar er vælkommin at søkja sær vegleiðing hjá BRÚKARAFELAGNUM, Tórshavn, og vilja vit eftir ferimuni royna at hjálpa.

— — — Nevndin í Brúkarafelagnum er henda: Sverri Egholm, formaður, Sigrid Dalsgaard, Oktavia Nielsen, Hanna Absalonsen, Adolf Hansen, Niels Juel Nielsen, Petra Samuelsen.

Frá almenna fundinum í Havn, tá BRÚKARAFELAGID varð stovnað